

Slovstvo.

* *Sbirka od preko 4000 narodnih posloviceh, riečih i izrazah, protumačenih kako jih narod sam shvaća, razumije i uporablja.* — Vrli ljudski pisatelj in marljivi zbiravec narodnega blaga gosp. M. Stojanović, se je 30 let trudil z nabiranjem ljudskih prislovic (pregovorov) po Jugoslavenskem, ki jih v tej zbirki na svetlo daje tiskarnica A. Jakičeva v Zagrebu. Zneslo bo celo delo okoli 18 tiskanih pól po 16 strani velike osmine; naročnina za celo delo 1 gold. 50 kr. nov. den. Nabiratelji naročnikov dobó za vsacih 10 nabranih iztiso 1 iztis na dar. Cena za toliko debelo knjigo je nizka in nabrano blagó tega denarja vredno.

* V našem listu že naznanjeni Smolarjev časnik „*Slavisches Centralblatt*“ je v Budisinu (Bautzen) že začel izhajati. Dosihmal je prišlo na svetlo 6 listov, ki obsegajo večidel slovstvene spise, jako zanimive. Vsakemu Slovanu, ki mu je mar zato, da vé, kaj slovansko slovstvo po vsem svetu prinaša na dan, priporočamo še posebno ta časnik, ki ga vreduje mnogoce- njeni pisatelj J. E. Smolar (Schmaler). Veljá za četr- leta 1 tolar; vse knjigarnice in pošte sprejemajo na- ročila.

* V Novem Sadu je začel izhajati časnik МА- ТИЦА. Лист за книжевност и забаву. Izdaja ga mar- ljiva Matica srbska, dosihmal edina, ki izdaja časnik.

Dopisi.

Iz Lembaha pri Mariboru, meseca vinotoka. V. — O razstavi mariborski se je pisalo in bralo v različnih novinah. Jez ne jemljem v misel drugih lepih kme- tijskih in obrtnijskih razstavljenih reči; omenim le čbe- larske. Bili so razstavljeni trije Dzierzonski ulnjaki (čbelnjaki), v enem po osem rojev in čbele na vse četi- ri strani sveta letajo. Osem rojev je bilo laških čbe- lic, ktere so veliko bolj marljive, pa tudi veliko rajše ropajo. Videti so bili panji (koši) slamnati in leseni po različnih načinih, prazni in tudi s čbelami; tudi strd v nakladih lesenih in steklenih. Razun tega stroj (ma- šina), po majoru pl. Hruša iznajdena, s katerim se čista strd iz pogač dobi, pa se vendar pogače ne zdobijo, in pa stroj, v katerem se vosek zagreje, da se začetek pogač prilepi ploščicam Dzierzonskih panjev. Tudi drugo orodje potrebno čbelarju, kakor meh, hišice za matice, kape, noži, klešče itd. je bilo razstavljeno. Prijatlov čbelarstva se je iz raznih krajev veliko zbralo. Čbelarstvo, kakor poseben odsek kmetijske štajarske družbe, se je ustanovilo po pravilih, ktere so popisane v 21. št. tjednika kmetijske štajarske družbe, razun dveh malih prememb. Kdor vloži v začetku za vselej dva goldi- narja, — pa tudi več se s hvaležnostjo sprejema — veljá za uda te družbe; če še ni družebnik štajarske kmetijske družbe, naj pa s časom bode. Za kraj pri- hodnjega zboru je trg Mooskirchen izvoljen. Potem se je govorilo o veliki škodi, ktero si čbelarji storijo, ako čbele morijo; ker tako strd s satovjem in kruhom (cvetličnim prahom) vred dobivajo, mlade matice mo- rijo in stare hranijo, navadno stare panje k smrti obsojujejo. — Na posled se je pretresalo sledeče pra- šanje: ako v sušnih ali mokrotnih slabih letih čbele nimajo zadosti živeža za zimo, kako si more čbelar po- magati? Odgovorilo se je: naj se združijo slabi roji; najbolje pa je, če se jim pogače polne strdi obesijo v panj; ako pa teh ni, naj čbelar vedno ž njimi oskrb- ljen bode, drugače ne zasluži imena, da je čbelar; slabim panjem naj se dá celega sladkora (kandisa) na zgla- vje panjev. Druga prašanja bodo se v prihodnjem zboru rešila. — Bukvice, ktere na kratko učijo čbelarstvo,

se v nemškem jeziku po g. Antonu Semlič-u župniku v Karlavi v Gradcu spisane dobivajo po 25 kr. *)

Iz tržaškega primorja. — Ž. — Britka žalost je nenadoma zadela Dolino in njeno okolico: obče špo- štovani tehant gosp. Martin Zotel so 5. dné t. m. po enoletni bolezni za vodenico umrli. V torek zju- traj, na njih rojstni dan, (leta 1802) smo jih spremili na pokopališče. Rajniki so imeli veliko prijateljev raz- nih stanov, kar se je videlo pri slavnem pogrebu. Ko so prišli l. 1854 za dolinskega tehanta, so vseskozi skr- beli za olepšanje cerkve, neutrudljivo delali v svojem poklicu, pa tudi dobrotnik bili svoji žlahti, posebno pa so očetovsko skrbeli za svojega zelo starega očeta, kterege so veliko let pri sebi imeli. Bili so rajniki pri- jazni, družljivi, priljudni in veselega duha. Pogovar- jali so se najraje v maternem jeziku, in vselej veliko veselje razodevali, kedarkoli je Slovencem kaka veseljša zvezdica prisijala. Pri obiskovanji šol so pravično preso- jevali šolsko mladež, okolščine, šolske osebe ter resnič- nih zaslug o šolstvu nikomur ne kratili. Naj vrli mož v miru počivajo.

Iz Trsta 10. nov. — č. — 5. dne t. m. so bile vo- litve tistih odbornikov dovršene, ki jih okolica tr- žaška pošlje v mestni odbor. Izvoljeni so bili L. Go- dina, Primožič, Lavrenčič, Žerjav, Danev in dr. Kandler. Po takem je le 5 narodnih mož v mestnem zboru, ki se bojo imeli potegovati za pravice naših ljudi, — dosti bridko delo bo. Kako da je dr. Kandler izvoljenec za slovensko tržaško okolice — naj povejo tisti, ki so za-nj delali!

V Senožečah dne 10. listopada. M. — Resnična reč je, da brez kritike ni napredka, tudi zboljšanja bla- gostanja človeškega ne; tedaj si ne morem kaj, da ne bi omenil o sestavku „o pogozdovanji Krasa“ v 43. listu „Novic“ zaradi pogubljevega gospodarstva senožeških gozdov. — Vsacega poštenjaka v Senožečah, ki si misli kaj grmovja še za svoje mlajše prihraniti, ter nima one glasovite lastnosti: „naj raste trava ali ne kadar mene več ne bo“, v sebi, mu je ova opazka dobro došla z nado: da bo gotovo visoka naša deželna vlada uničevanju naših gozdov konec storila. In res je taka se zgodila, kajti, kakor sem iz verjetnega vira slišal, je bilo po deželnem poglavarji našemu okrajnemu načelniku na- loženo, naj se on o gospodarstvu naših gozdov natanko prepriča, kako in kaj! Nadjam se tedaj, da se naše gozdne zadeve, ktere našo županijo zelo malo brigajo, po postavni poti v pravičen réd spravijo. Dosti napák naše soseske bi imel svetu naznaniti, pa jih hočem še to pot zamolčati, ker se nadjam, da morajo same v kratkem po naravni poti odkriti se; — za zdaj samo eno, pa zastarano: Že leta 1863 je ravnateljstvo naše soseskine šole zelo po mojstersko sezidano poslopje z enim nadstropjem, v katerem se nahaja 9 prav priprav- nih in svetlih sob itd., po očitni dražbi kupilo, ker je bilo za znesek čez 1400 goldinarjev intabulirano; — pri tléh ima ta hiša 4 velike sobe, kuhinjo, dve kleti in velik hlev (štalo), pred hišo je do 100 □ sežnjev, za njo pa do 150 □ sežnjev zaprtega dvorišča z 80 □ sežnji kuhinjskega vrta, in stoji na prav lepem razgledu poleg tržaške ceste. Imenovana hiša bi bila za marsikak na- men pripravna, najbolj pa za šolo in kaplanijo skupaj. Šola naša je zelo tesna, posebno pa stanovanje učiteljev, in najbolj podučiteljev, kteri še toliko prostora nimajo, kolikor ga postava enemu vojaku odločuje; tudi kapla- nija naša je v zelo slabem stanu. Vse rečeno prevda- rivši je po nasvetu našega marljivega srenjskega sve-

*) Ker je našim čbelarjem treba slovenskih bukev, jim pri- poročamo gosp. Jenkovega „Čbelarja“, ki se v bukvarnici Kleinmajerjevi v Ljubljani dobiva tudi po nizki ceni. Vr.